

Cirkus Zyrafa

En international cirkusforestilling på dansk og polsk

Af Lene Nedergård Dorte Nielsen, Carsten Nielsen, Erik Nielsen og Erik Lyhne

"Hurra de kommer"! --Der var stor jubel i 3. c på Gammelgaardsskolen i Åbyhøj den dag, da der endelig var vished for at vi skulle ses igen.

Kasia, Malgorzata, Marciej og Agnieszka og alle de andre. For mange vil disse blot være fremmedartede lidt mærkelige navne, men for 3.c er det navne med ansigter på.

Vi skulle nemlig have besøg af den polske klasse, som vi var kommet til at kende rigtig godt og havde meget svært ved at tage afsked med efter en uges samarbejde omkring musicalen "Karavanen" i september 1997 i forbindelse med børnekulturugen i Warszawa. (Dette projekt er nærmere beskrevet i dansk sang nr. 3 1997/98).

Allerede få dage efter hjemkomsten herfra var vi sikre på, at vi måtte have de polske børn til Danmark og lavede derfor en lille gruppe af forældre og lærere, der skulle planlægge og undersøge muligheden for et genbesøg.

I den mellemliggende tid holdt 3.c og den polske klasse kontakten vedlige ved at sende breve til hinanden og udveksle billeder.

Men nu skulle det ske igen. Det vi alle havde håbet på, men ikke helt havde turdet tro på, var lykkedes.

Denne gang var det de danske børn, der var på hjemmebane og polske og danske børn og voksne kendte hinanden på forhånd. Så det var en ganske anderledes situation end sidst, hvor vi var draget afsted til et fremmed land, for at arbejde sammen med nogle vi ikke kendte.

Nu vidste vi godt, at man godt kan "snakke" sammen uden at kunne tale samme sprog.

Nu vidste vi godt, at de polske børn synger fantastisk.

Nu vidste vi godt, hvem vi hver især faldt godt i hak med.

Nu vidste vi godt at de polske børn og lærere, ligesom vi, er vilde med at arbejde med musik, sang og dans.

CIRKUSTELT I SKOLENS BAGHAVE

En stor flok mennesker var involveret i projektet. Gammelgaardsskolen bakkede op og sørgede for at klasselærer Lene Nedergård og musiklærer Henning Dupont kunne være med på fuld tid og klassens historielærer Mogens Hartmann var med de sidste tre dage. Skolen i Warszawa havde sørget for at alt gik fra polsk side. Århus Dag- og Aftenseminarium lavede eksamensplaner således at en første års klasse kunne deltage sammen med musiklærer Erik Lyhne og psykologi - og billed- brugskunsthøjskolelærer Jessie Hansen. Seminarieklassen er desuden fast tilknyttet 3.c som praktikklasse og med i et andet stort projekt Stifinder sammen med Gammelgaardsskolen. 3.c' forældre stod på pinde - organiserede mad, underholdning, sightseeing, reception og hjalp på alle planer - også med at stille det store cirkustelt, som vi havde lejet, op på skolens fodboldbaner.

Der var kort sagt stor aktivitet fra alle sider og på alle planer.

Det var der også, da den polske bus rullede ind og mødte os med sange fra de glade dage i Warszawa.

DET GÆLDER OM AT VÆRE PARAT

Ud over at have lejet et cirkustelt, og tænkt at vores kommende musiske projekt skulle være "noget med cirkus" - havde vi ikke lavet de store forberedelser. Vi startede faktisk ikke med at arbejde på vores forestilling - det kom af sig selv.

Efter velkomstkaffe og kage, og mens de voksne slappede af efter hhv. en lang bustur og en lang arbejdsuge, samledes en stor gruppe børn på boldbanen med en transportabel cd-spiller og de polske børn gik i gang med en hip-hop opvisning. Da de havde vist den indstuderede

koreografi gik de i gang med at formidle trinnene til de danske børn. Dette blev i bearbejdet form et af indslagene i den endelige cirkusforestilling.

Legen er livets nerve - og det gælder om at være parat når tingene opstår og udvikler sig. Det er vigtigt at de voksne går med i legen og ikke bare står ved sidelinjen og kigger på, når børnene finder på. Vi skal turde at gå med og bruge os selv - og se og bruge de muligheder der opstår undervejs, når børnene udfolder deres fantasi.

Det gælder også om at fastholde, at det er en fælles proces, og at vi i dette arbejde alle har et ansvar for at få tingene til at køre.

IKKE ALT GÅR EFTER BOGEN

I arbejdet med at skabe cirkusforestillingen havde vi reelt kun 3 hele arbejdsdage til at hitte på, øve, lave kostumer - kulisser m.m.

Det er rimelig kort tid, men vi delte børn og voksne op i grupper med danske og polske børn og lærerstuderende. Hver gruppe havde ansvar for at lave et indslag til forestillingen. Vi var enige om, at det skulle være en cirkusforestilling med meget sang, musik og dans.

Hver dag viste vi, hvad vi havde nået for hinanden, og sange og danse blev på den måde efterhånden lært af alle.

Når man arbejder med sådanne processer, er det ikke alt, der går efter bogen. De voksne løber surt i det, børnene løber surt i det, og indimellem har alle mest lyst til at droppe det hele.

Men vi har en indgroet tro på, at ved at fastholde processen, og arbejde igen og igen med tingene, sker der også noget med sammenholdet blandt børn og voksne, når alle deltager i udviklingen af produktet og ser det endelige resultat.

Ingen kan lægge det fra sig og sige at nu yder vi kun det næstbedste. Det kan godt ske at vi indimellem ikke føler os dygtige nok, til lige det vi laver, men vi arbejder med at alle skal yde det bedste de kan. Ved at gøre det, giver man også sit, til hver en tid, bedste bidrag til fællesskabet.

Et eksempel var gruppen, der arbejdede med hip-hop dansen. Da de startede den første dag, var der en stor mathed i denne gruppe. Ingen gad rigtig - og ingen vidste, hvordan man kunne lave en rap på polsk og dansk - hvilke trommerytmer der skulle være til, og hvem der skulle spille dem - og "var det ikke bedre at spille musikken på CD i stedet for?"

Det var en lidt trist gruppe, der gik fra hinanden den dag.

Næste dag var gruppen sammen i 3 timer - og der skete underværker. Alle - både lærerstuderende og børn - havde tænkt mulighederne igennem hjemme og energien var vendt tilbage. De fik nu øvet trommerytmer, lavet en rigtig god rap på polsk og dansk og indflettet akrobatiske udfoldelser i hip-hop koreografien.

Men som Peter Bastian siger i "Ind i musikken" man skal gå igennem kaos for at komme til kosmos!

CIRKUS ZYRAFA

Selvom vores program i ugens forløb var presset, med overværelse af teaterforestillinger og Danmarks yngste festival, besøg i Djurs-sommerland, sightseeing i Århus, besøg og optræden på rådhuset mv., endte det med at vi fik lavet en stor og flot forestilling, som blev vist for 8-900 børn og voksne fra skolen og de omkringliggende børnehaver og fritidshjem.

Cirkusforestillingen kom til at hedde Cirkus Zyrafa som en sammenblanding af en dansk og en polsk sang.

Der var gøgler-numre, akrobatik, hip-hop, rap, fællessange, musik og de polske forældre deltog på flere måder i forestillingen - bl.a. som rengøringskoner og med polske folkesange.

Der var selvfølgelig også stor glæde, da den sidste af 4 forestillinger på samme dag var spillet for forældre og søskende. Her fik den ikke for lidt med ekstranumre.

FORÆLDRESAMMENHOLD

Der var en stor forældreopbakning til dette projekt. De stod for stor set alle de praktiske gøremål i ugens løb. Mange af forældre havde været med i Warszawa - og vidste således noget om, hvad det ville sige at lave en forestilling på en uge.

" For forældregruppen i 3 c har besøget betydet, at vi er kommet tættere på hinanden . Vi havde

allerede et godt forældresamarbejde, godt hjulpet på vej af nogle dygtige lærere. Men det at skulle arbejde sammen om en fælles opgave, har betydet, at vi er kommet til at lære hinanden meget bedre at kende. Det vil helt sikkert være værdifuldt i fremtiden.

Vi har oplevet at såvel besøget i Polen, som genbesøget i Århus har været med til at styrke vores børn. De har fået forståelse for, at børn i andre lande på de fleste områder ligner dem

selv, at de kan knyttet tætte venskabsrelationer på kort tid, at de kan arbejde sammen om et stort fælles projekt, at de tør stå frem som enkeltpersoner i en forestilling og samtidig respektere helheden og fællesskabet. Nogle kvaliteter der helt sikkert vil gavne klassen og de enkelte børn i fremtiden." (fra forælder rapport om projektet)

EN MUSIKLÆRERES OG MUSIKERS DRØM

Som musikleærer er det en stor fornøjelse, at de studerende kan deltage i et sådant projekt. Den teoretiske undervisning på seminariet bliver fulgt op af en praksis, hvor alle får prøvet kræfter med virkeligheden og får erfaringer, som kan bruges, når de engang er færdiguddannede som lærere.

Som musiker var afslutningsfesten efter forestillingen også lidt af en drøm.

Til festen spillede jeg sammen med Michael Madsen og zydeco-orkestret Bayous - og alt gik op i en højere enhed.

Vi havde et program, som vi ikke rigtig kom i gang med, for børn og forældre ville synge de sange de kendte fra vores musical i Warszawa og cirkusforestillingen i Åbyhøj.

Det var numre, vi ikke havde optrådt med før, men alle musikerne "hang på" og salen kogte og sang med i mange stemmer.

Børnene erobrede mikrofonerne og sørgede for på skift at få sunget på dansk og polsk og indimellem gik den trådløse mikrofon rundt og børn og voksne skiftedes til at improvisere til musikken.

Som musikleærer er det sådanne øjeblikke man samler på og ønsker at forlænge.

Der var ikke et øje tørt da bussen senere på aftenen kørte afsted Warszawa.

Lene Nedergård - klasselærer Gammelgaardsskolen, Dorte Nielsen, Carsten Nielsen og Erik Nielsen - alle forældre i 3. c og Erik Lyhne - musikleærer Århus Dag og Aftenseminarium, Artiklen er også trykt i Dansk Sang nr. 1 1998/99